

Dansk

Engelsk

Fransk

Italiensk

CSJOURNAL

Sankt Joseph Søstre af Chambéry

Juli - August • År 2023 - nr. 4

GENERALRÅDET

SYNODALITET OG MISSION: REJSEN FORTSÆTTER

Sr. Dolores Lahr CSJ

Generalpriorinde

Den 16. bispesynode har været et emne for vores kirke, siden Pave Frans annoncerede nyheden i oktober 2021 og indledte den treårige proces. Navnet på synoden er lidt af en misvisende betegnelse. Det er et møde mellem biskopper, men der vil også være andre

deltagere, herunder lægfolk, diakoner og ordensfolk fra hele verden.

Som vi ved, er temaet for den kommende 16. bispesynode: "For en synodal kirke: Fællesskab, deltagelse og mission." I sidste nummer af CSJournalen skrev sr. Elisa om den synodale vej til uddannelse

OVERSIGT

GENERALRÅDET

Synodalitet og mission: Rejsen fortsætter

COVER

JPIC

Brasilien: Skabelsestid

3

Italien: Flygtninge: Menneskerettighedernes fremtid står på spil

4

IFC

Generalkasserer: Den Globale Missionsfond: afrapportering, der får dig til at vokse

6

PROVINS/REGION/MISSION

Bolivia: Et projekt, der styrker

8

Norge: Erfaringer fra en FN-konference i Paris

10

Nye helgener

11

Pakistan: At tjene et forsømt omrejsende samfund

12

Italien: Alle søstre (Sorelle Tutti)

14

Frankrig/Belgien: Opfordring til Kongregationen: "Et træ - et liv"

15

i ordenslivet. Nu vil jeg gerne komme med et par refleksioner over mission og synodalitet.

Først og fremmest betyder synodalitet, at man vandrer sammen og lytter til hinanden, men frem for alt lytter til Helligånden. Og med "sammen" lægges der vægt på medansvar og medansvar i mission. Følgende spørgsmål bliver stillet: "Hvordan kan vi bedre dele gaver og opgaver i evangeliets tjeneste?"

"Hvordan kan vi gå sammen mod en fælles bevidsthed om meningen med og indholdet af mission?" 'Vi' omfatter alle medlemmer og er ikke forbeholdt biskopperne.

En missionerende synodal kirke har pligt til at spørge sig selv, hvordan den kan anerkende og værdsætte det bidrag, som hver døbt person kan tilbyde i mission. Den afdøde p. Anthony Gittins,

der var en anerkendt ekspert i interkulturalitet og mission, skrev, at "det at være i mission er det største religiøse eventyr". Han skrev ikke kun om mission for kvinder og mænd, der er ordensfolk eller om missionærer, der forlader deres hjemland for at tjene i et helt andet land. Snarere inkluderer han alle døbte kristne i sit udsagn.

Mission har en central plads i synoden og i den synodale proces. Det er et kald til alle døbte kristne om fællesskab og samarbejde i tjeneste for evangeliet. Som Sankt Joseph Søstre af Chambéry er vi sammen med vores medvandrere og andre lægfolk kaldet til dette store religiøse eventyr.

Hver enkelt i hver Provins, Region og Mission er kaldet til at skelne Åndens bevægelse i sit respektive område. Hvilke

af Åndens kald hører man for eksempel i Amazonasområdet i Brasilien og Bolivia? Til hvilken mission og tjeneste bliver vi kaldet til i den voksende Mission i Tanzania? Hvilke svar er der brug for i vores Provinser, Regioner og Missioner på det europæiske kontinent? Hvordan hører vi råbene fra de fattige og sårbare?

Kaldene er forskellige, unikke for de respektive kulturer; hvordan lytter vi dybt og svarer i synodalitet? Hvordan inviterer vi de mennesker, som vi tjener, og som er i mission, til at komme sammen med os for at rejse som én?

Synodalitetsprocessen, der er den rejse, som Pave Frans har kaldet os til, vil ikke slutte med mødet i oktober 2024. Det er en fortsat rejse, som kalder os til en livslang proces, hvor alle er kaldet til at lytte, læse tidens tegn og reagere som én, der bevæger sig sammen i mission. Lad os være opmærksomme på Åndens hvisken, de fattiges og sårbare kald, når vi finder ud af, hvordan vi – Kongregationen af Guds store kærlighed - vil reagere i mission, i synodalitet og bevæge os sammen ind i vores fremtid.

SKABELSESTID

Sr. Iraci di Fatima Cirino dos Santos CSJ

Brasilien

Hvert år opfordres folk til at gå ind i skabelsestidens dynamik. Denne artikel har til formål at øge vores bevidsthed om denne vigtige bevægelse kaldet skabelsestid. Den ønsker også at vække os til større deltagelse og organisering for at berige og give alle energi til en større forbindelse til og omsorg for alle former for liv på planeten.

Historisk set er 'Skabelsestid' en global katolsk klimabevægelse, der i forbindelse med flere verdensomspændende initiativer arbejder for at forsvare planeten med vægt på omsorg. I 1988 foreslog dette økumeniske initiativ, at kristne over hele verden skulle søge forsoning med Skaberen.

Hvert år foreslås et tema, som ledsages af materialer, der vejleder i fejringen af skabelsestiden. Temaet for 2023 er: "Må retfærdighed og fred flyde".

Hvert års tema bevæger

alle både troende og ikke-troende til at leve i harmoni og være ansvarlige forvaltere af vores fælles hjem. Ansvarlighed indebærer, at alle drager omsorg for livet i alle dets former; en omsorg, der rækker ud over at beskytte. Det indebærer at elske, betragte og føle sig som en del af Guds skaberværk.

I overensstemmelse med retningslinjerne og læren fra Pave Frans, som opfordrer mennesker til at føle sig som en del af Guds skaberværk,

er der et presserende behov for en "ny humanisme" med det formål at værdsætte mennesker i deres værdighed; det vil sige forstå menneskets natur, hvad der kendetegner det, og hvad der karakteriserer det som menneske.

Laudato Si nummer 16 sætter den menneskelige værdighed ind i en større sammenhæng med udgangspunkt i det intime forhold mellem de fattige og planetens skrøbelighed i den overbevisning, at alt i verden er

tæt forbundet.

Pave Frans opmuntrer og opfordrer mænd og kvinder af god vilje og det internationale samfund til at ændre vores tid, opmuntrer til en solidarisk økonomi, foreslår en model for inkluderende og frigørende uddannelse, vejleder om nødvendigheden af at tage sig af vores fælles hjem og for en global solidaritetsunion midt i humanitære kriser. Det vil sige, at han foreslår, at det menneskelige kald bliver legemliggjort i en menneskehed, der lever i

håb. Dette håb konkretiserer omsorgen for naturen og bevarelsen af økosystemer på en måde, der er bedst for nutiden og fremtiden for planeten og dens indbyggere.

Endelig kalder den "nye humanisme" Sankt Joseph Søstre af Chambéry til - i tråd med deres spiritualitet - at leve i fuldt fællesskab med Gud, med alle mennesker og med hinanden og vise deres værdighed som Guds sønner og døtre og hinandens brødre og søstre. Det er en rejse, der skal følges med dedikation

og engagement, i alle former for tjeneste for at genoprette menneskelig værdighed, forbundet med de forskellige former for liv på planeten.

Skabelsestiden giver os mulighed for at genkende os selv som "Herrens skaberværk", inviterer os til at betragte naturen og alt, hvad der bor i den, og kalder os til at forny vores forhold til Skaberen og til skaberværket gennem fejring, omvendelse og fælles engagement, manifesteret i en ny livsstil.

FLYGTNINGE: MENNESKERETTIGHEDERNES FREMTID STÅR PÅ SPIL

Sr. Mariapia Sberna CSJ

Italien

Verdens Flygtningedag 2023 var på Jesuitternes Flygtningecenter i Italien (Centro Astalli) startskuddet til kampagnen "Flygtninge: Menneskerettighedernes fremtid på spil".

Temaet var i fokus på et seminar om migration, som blev afholdt den 15. juni på Gregoriana Universitet.

Blandt talerne var kardinal José Tolentino af Mendonça, præfekt for Kongregationen for Kultur og Uddannelse, filosofen Roberta De Monticelli og forfatteren Paolo Rumiz. Journalist Marco Damilano var mødeleder. Programmet blev åbnet med vidnesbyrd fra kvindelige flygtninge, der var blevet budt

velkommen på Centro Astalli, og en optræden af sangerinden Evelina Maghnagi.

Antallet af personer, der er flygtninge eller fordrevne, steg til rekordtallet 108,4 millioner i 2022 med en hidtil uset stigning på 19,1 millioner fra året før, som det fremgår af UNHCR's årlige rapport om globale tendenser i tvungen

migration fra 2022.

I indeværende år viser tendensen i antallet af personer, der er tvunget til at flygte på grund af krig, forfølgelse, vold og menneskerettighedskrænkelser på globalt plan, ingen tegn på opbremsning. Det skyldes blandt andet udbruddet af konflikten i Sudan, som har forårsaget en ny exodus. Således anslås antallet af mennesker på flugt at være 110 millioner frem til maj sidste år. Det bliver lettere at "dø ved grænsen" og lettere at strande på steder, hvor menneskerettighederne ikke respekteres, og hvor der ikke er større bevågenhed på, hvad der sker.

Er Europa i dag i stand til at høre skriget fra en såret menneskehed og tage aktive skridt til at fremme fred? Det er på tide, at EU finder modet til at håndtere migration med politikker, der tager folk fra krig, fra massakrer til søs,

fra farerne ved landruter og dem, der omdanner deres desperation til profit. For nylig understregede den italienske præsident, Sergio Mattarella, at han ønsker et Europa, der ikke er "en sum af nationale stemninger og interesser", men et fælles projekt for menneskelig udvikling, solidt funderet på fælles værdier.

Også i Italien har vi brug for en ekstra indsats for at håndtere de komplekse udfordringer i dag med et blik, der kan bevæge sig ud over

nødsituationens logik. Det, der har været et presserende behov i årevis, er et passende, udbredt modtagesystem, der er skræddersyet til de reelle behov hos dem, der ankommer og beder om beskyttelse. Der er endnu mere brug for en særlig og nyskabende plan for at tilbyde løsninger til bæredygtig integration, der er i stand til at værdsætte alles bidrag.

Den italienske forfatning er vogter af rettigheder og værdighed for dem, der flygter fra krig og undertrykkelse, som søger at opbygge et frit liv for sig selv og deres familie, som, frataget retten til statsborgerskab, lever i dette land og bidrager til den menneskelige og kulturelle udvikling før den økonomiske.

I forbindelse med Verdens Flygtningedag 2023 ønsker Centro Astalli at gentage, at det at byde flygtninge velkommen er en indgang til at opbygge et mere retfærdigt samfund, et mere fuldendt demokrati.

DEN GLOBALE MISSIONSFOND: AFRAPPORTERING, DER FÅR DIG TIL AT VOKSE

Sr. Mariaelena Aceti CSJ

Generalkasserer

2022 blev der uddelt over 3,7 millioner danske kroner fra Den Globale Missionsfond i hele Kongregationen. Disse midler finansierede 56 projekter med fokus på at tjene dem, der lever i fattigdom, styrkelse af kvinders indflydelse, uddannelse af børn og unge samt sundhedspleje for ældre og svage.

Nogle af disse projekter især i Indien og Brasilien er ved at blive virkeliggjort og afrapporteret. De vil således blive afsluttet i december 2023. De rapporter, vi har modtaget indtil nu, og som er indsamlet frem til april dette år, er ledsaget af masser af fotografier og dokumenter. Det hele peger på projekternes vitalitet og engagement i vores fokus, som det er defineret af Den Globale Missionsfond.

På den ene side tvinger nye og strenge regnskabskrav os til at bruge meget mere energi på afrapportering. På

San Ramon, Bolivia: Program for sundhedsforebyggelse

Ashta, Indien: Indkomstskabende projekt

den anden side viser de sig at være et vigtigt redskab til fremtidig planlægning, når vi reflekterer over vores indsatser, og deler de opnåede resultater.

På trods af Kongregationens skrøbelige virkelighed især i visse geografiske områder som Europa og Brasilien, har Provinsrådenes planlægningsarbejde og Søstrenes rapporteringsarbejde skabt så meget vækst, at vi er gået fra nogle få projekter til det nuværende antal.

Ud fra de indsamlede rapporter tegner der sig et billede af de forskellige aktiviteter. Når vi ser på resultaterne og nogle af de vanskeligheder, vi er stødt på, og reflekterer over al den glæde og entusiasme, der er

forbundet med at arbejde for et fælles formål - så er der en bevidsthed om, at vidnesbyrdet om evangeliet står over alt andet. Vi kan kalde det en "smitte" af kærlighed i tjeneste for andre, især de små og fattigste.

Faktisk udtrykker de handlinger, der udføres, omsorg for den "Kære Nabo". Denne impuls bevæger Søstre og samarbejdspartnere til at være på de fattiges side. Projekterne inviterer os til at søge dialog og venskab mellem folk, kulturer og religioner som en del af en løbende rejse mod forsoning og "integreret" omvendelse af sind, hjerte og ånd.

Derfor overvejer Den Internationale Finanskommision (IFC) i samarbejde med Generalrådet

en mulig digital udgivelse af resultaterne af disse projekter for at fremhæve det vidunderlige arbejde, vores ressourcer bliver brugt til. IFC kan implementere denne plan i begyndelsen af 2024. En sådan publikation kan måske tilskynde til en omarbejdning af Provinsernes, Regionernes og Missionernes budgetter for mere konkret at udtrykke Kongregationens missionære ånd og generøsitet. Det er virkelig en velsignelse at have Den Globale Missionsfond. Fonden opmuntrer os til at leve karismen og nå de beslutninger og mål, som tidligere og fremtidige Generalkapitler har sat sig altid med den største opmærksomhed på dem, der er i nød.

ET PROJEKT, DER STYRKER

Sr. Santina Smiderle CSJ

Bolivia

Med hjælp fra Den Globale Missionsfond i forening med Guds kærlighed besluttede vi Sankt Joseph Søstre af Chambéry i Regionen i Bolivia (i Magdalena-Beni-kommunitetet) at gøre noget for de kvinder, der er enker,

eller som lever alene efter at være blevet forladt af deres partner, og som på grund af livsomstændigheder og fattigdom påtager sig rollen som mor og far og konstant kæmper for at uddanne deres børn og opdrage deres familie. I 2020 lancerede vi

projektet: "At leve med værdighed – at give støtte til indkomstskabende projekter for kvinder". På grund af pandemien var vi først i stand til at realisere det i 2022. Formålet med projektet var "at give økonomisk støtte og hjælp til de kvinder i Magdalena,

der ønsker at starte en lille virksomhed, så de kan forbedre deres familieindkomst og leve med værdighed”.

Ti kvinder præsenterede deres forslag og organiserede deres familiegruppe med deltagelse af mødre, døtre, svigerdøtre og børnebørn med i alt 33 kvinder, der arbejder sammen om at producere og sælge hjemmelavet mad. De 10 grupper fungerer fortsat, nogle arbejder dagligt og andre efter evne. De forsøger alle at bevare deres kapital, så de kan fortsætte og udvide deres forretninger i fremtiden.

Under navnet “Kvindelige Iværksættere” mødes grupperne hver måned for at dele erfaringer, reflektere over og evaluere gruppernes resultater og støtte hinanden i vanskeligheder med henblik på kontinuitet, vækst og bæredygtighed.

Fra denne første gruppe blev en anden født: “Kvinder - kreative iværksættere” med deltagelse af andre kvinder fra lokalsamfundet. Denne gruppe mødes hver uge for at strikke, brodere, sy og male med hjælp fra frivillige undervisere fra lokalsamfundet.

De to grupper drømmer om at danne en ”Sammenslutningen for Itonamas Kvinder” med juridisk status, som vil gøre det muligt for dem at rejse penge til deres organisation og aktiviteter og finde et sted i byens kulturcenter, hvor de kan udstille og sælge deres produkter.

“Empowerment er den proces, hvor folk styrker deres evner, selvtillid, vision og lederskab som gruppe. At styrke kvinder er at hjælpe dem med at få magt, anerkendelse og evnen til at ophøre med at

være dårligt stillede.”

Vi mener, at det er den proces, som kvinderne i vores grupper gennemgår. Her følger et par kommentarer fra dem, der er involveret i projektet: “Alt, hvad vi lærer, er vigtigt, godt og tjener os meget”, “I den krise, vi befinder os i, er salg et middel til at købe andre fødevarer”, “At udføre arbejdet garanterer, at vi har penge”, “Bøn og at lytte til Ordet hjælper os med at komme videre”, “Gruppen er et rum for opmuntring, støtte og gensidig hjælp”, “Med mit handicap hjælper arbejdet mig, jeg har altid en indkomst”, “Når tingene er svære, begynder vi at grine og blive distraheret”, “Jeg takker Gud for at være her”, “Vi ønsker at lære og komme videre”, “Vi er i en vanskelig situation, vi er nødt til at komme videre for vores børn”, “Vi støtter og hjælper hinanden”, “Hvis noget er galt, prøver vi at hjælpe hinanden”, “Hvis der ikke var denne hjælp, ville der ikke være nogen daglig mad, medicin og ingen penge”.

Interessen for projektet oversteg forventningerne. Vi vil fortsætte med initiativer, der bidrager til at udvikle den indre styrke, som gør vores kvinder stærkere, gør det lettere at forsvare den menneskelige værdighed og hjælper alle med at få LIV i overflod.

ERFARINGER FRA EN FN-KONFERENCE I PARIS

Helga Haas-Maennle

Norge

I slutningen af maj i år mødtes delegationer fra alle FN's medlemslande i Paris for at forhandle om, hvordan man skal håndtere plastikforurening. Hvis der ikke gøres noget nu, vil plastikproduktionen blive fordoblet inden for 20 år, og det plastikaffald, der ender i havet, vil blive tredoblet i samme periode.

De delegerede har kun knap to år til at skabe et "juridisk bindende instrument", som skal godkendes af FN's generalforsamling i vinteren 2024. Mødet i Paris var det andet møde i en serie på fem møder kaldet INC-2 i FN's anden mellemstatslige forhandlingskomite. Som det er kutyme i FN, har ikke-statslige organisationer (NGO'er) lov til at deltage som observatører, der også kan udtrykke deres synspunkter i henhold til fastlagte regler.

Jeg er medvandreri i Norge, deres JPIC-kontaktperson og blev bedt om at rejse til Paris som deltager for CSJ/SSJ Kongregationernes Organisation ved FN. Det var utroligt interessant at opleve

en så stor forsamling med så forskellige interesser og synspunkter forsøge at finde måder at blive enige på.

Konferencen blev åbnet med en videobesked fra præsident Emmanuel Macron. Den første aften var den franske stat vært for en reception med lækker fingermad og drinks, hvor jeg mødte delegationen fra Østrig og fik nyttig information om konferencens forløb. Den

aften blev jeg ledsaget af sr. Jeannette Londadjim fra et kommunitet i Paris.

Kun halvdelen af de 3.000 registrerede delegerede kunne være til stede i UNESCO's hovedkvarter i Paris på grund af begrænset plads. Mens dette skabte utilfredshed blandt mange NGO'er, var det ikke et problem for os, da sr. Jeannette, som egentlig var registreret som deltager, ikke kunne deltage i alle møder.

Helga (nr. 2 fra venstre) med en gruppe fra IPEN, der er fortalere for at fjerne giftige kemikalier i plastik

Jeg blev budt velkommen af hendes kommunitet, der ligger midt i Paris og en times gang fra UNESCO. Kun én gang havde jeg tid nok til at gå til fods for at beundre Paris' store seværdigheder.

Ellers var det bare et spørgsmål om at følge konferencen hver dag. Under en kort samtale med lederen af den norske delegation, Sverre T. Jahre, hørte jeg, at en sådan proces i FN-regi var noget nyt, der var ingen plan. Det var helt nyt for alle de involverede. Derfor var der ingen, der kunne pege på en god og grundig løsning, hvilket hurtigt blev tydeligt.

En stor anstødssten dukkede op lige i begyndelsen. Flere lande ville ikke godkende forretningsordenen, som sagde, at 2/3 flertal ville være beslutningsdygtige,

når der ikke kunne findes konsensus. Det tog hele tre (ud af fem!) dage med hårde og barske diskussioner, før de delegerede fandt et kompromis.

Norge havde en særlig rolle i denne conference. Den norske stat har stillet store økonomiske ressourcer til rådighed for at gennemføre hele INC-processen. Som observatør fra Norge mødte jeg mange statslige og ikke-statslige deltagere og blev altid godt modtaget. Mange understregede deres taknemmelighed for Norges rolle i processen.

Det var utroligt spændende og givende at have deltaget i konferencen, som virkelig åbnede mine øjne for problemet med plastikforurening. I frokostpausen blev der

arrangeret seminarer for at give mere indsigt i problemet. Særligt spændende var et kort foredrag af svenske Therese M. Karlsson fra et internationalt netværk for fjernelse af giftige kemikalier (IPEN). Det handlede om, hvordan man kan opbygge en cirkulær økonomi for plastik.

Der er mange gode ideer, og der arbejdes på teknologiske løsninger for at komme plastikforureningen til livs. Lad os sætte alle sejl til, for det er utroligt vigtigt for vores miljø, at landene bliver enige om et juridisk bindende instrument. Jeg ønsker oprigtigt deltagerne held og lykke på vejen frem, ved INC-3 i Nairobi Kenya i november og næste år i Canada og Sydkorea (INC-4 og INC-5).

NYE HELGENER

Sr. Joan Barnes	94	Irland	05.05.2023
Sr. Jeanne Hope	89	USA	02.07.2023
Sr. Teresinha Biasi	97	Brasilien	24.07.2023
Sr. Anna Boledi	101	Italien	06.08.2023
Sr. Helena Toalado	106	Brasilien	09.08.2023
Sr. Teresinha Reginato	84	Brasilien	10.08.2023
Sr. Maristella Marinato	100	Italien	20.08.2023
Sr. Gelsemina Geocometti	96	Brasilien	21.08.2023
Sr. Françoise Theodore L.	96	Fr-Belgian	21.08.2023
Sr. Natalicia Zago	93	Brazil	24.08.2023

AT TJENE ET FORSØMT OMREJSENDE SAMFUND

Sr. Shakila Bhatti CSJ

Paksitan

Sankt Joseph Søstrene af Chambéry er den eneste kvindelige Kongregation i Pakistan, der har startet en skole for sigøjnere. Pakistans omrejsende samfund - almindeligvis kendt som sigøjnere, Khana Badosh eller Pakhi - bor i midlertidige telte og lejre i udkanten af de store byer. Sigøjnere er en del af samfundet, som ikke anses for at have nogen religion eller kendetegn.

Sigøjnerne er udelukket fra samfundet og rejser ofte for at finde arbejde, så de slår deres telte op, hvor de kan: i nærheden af lossepladser, i vejkanter og langs forurenede vandløb. Kommunen dumper ofte affald ved siden af deres boliger eller river deres telte ned for at forhindre deres indtrængen. Der bliver mindre og mindre plads til dem efterhånden som ejerne af de grunde, som de rejsende

sigøjnere bor på, smider dem ud for at sikre deres aktiver.

Som Sankt Joseph Søstre er vi inspireret af vores grundlægger p. Médaille til at række ud til periferien og hjælpe de mennesker, der lever på kanten af samfundet. Når vi læser tidens tegn og reagerer på behovene, bliver vi de gode nyheder.

I 2010 grundlagde sr. Shakila Bhatti "Soar Grundskole" for sigøjnere, der

bor i telte. Skolen begyndte også i et lille telt lavet af bambus med en presenning på jorden, der ofte var gennemblødt af vand fra dræn.

Med 82 elever på nuværende tidspunkt henvender Soar Grundskole sig til dem, der for det meste kommer fra familier af tiggere, daglejere, skraldemænd, gadefejere og sangere/dansere (en profession, der

betragtes som umoralsk i et islamisk land). Ligesom andre ikke-formelle skoler anvender Soar Grundskole en undervisningsmetode med flere klassetrin sammen, hvor eleverne fra første til femte klasse undervises i et fælles pensum, mens teenagerne går i en separat klasse.

En af vores medvandrere - Perwaiz Masih - administrerer stedet, mens jeg lever vores karisme om fællesskab ved at bruge tid på at besøge eleverne, lytte til deres forældres udfordringer, lejlighedsvis tilbyde dem rationer af mad og forsigtigt vejlede dem mod bedre livsvalg.

Om søndagen underviser vi med hjælp fra Pewiaz i grundlæggende katekismus som en måde at formidle moralske værdier, der kan opretholde livet. Det er en stor udfordring at overbevise dem om, at de

skal have en uddannelse, fordi deres identitet er stærkt forankret i deres kultur.

Der er et uopsættelig behov for at tjene dem, som ingen bekymrer sig om. Missionærene kom hertil

for at hjælpe de undertrykte, og kirken er kendt for at tilbyde god uddannelse og sundhedspleje. Desværre er både uddannelse

og lægehjælp blevet til forretninger. De fleste katolske skoler i landsbyerne og herberger er enten lukket eller overlever ved hjælp af kunstigt åndedræt. Vi er kaldet til tjeneste - ikke til forretning.

Alle mennesker er skabt i Guds billede, og deres børn har ret til at kende deres tro og få en uddannelse.

Kun uddannelse og færdigheder vil kunne ændre deres fremtid. Med Guds nåde og de tilknyttede medvandreres velvillighed bygger vores Soar Grundskole for Sigøjnere fremtiden for unge, der bliver afvist og føler sig isolerede i samfundet. Joseph - den utrættelige

arbejder - vil altid være forbilledet for os til at leve fællesskabet og de smås spiritualitet og dermed være en håndgribelig kirke.

ALLE SØSTRE (SORELLE TUTTE)

Sr. Maria Giovanna Titone CSJ

Italien

Bogen "Sorelle tutte. Nello Stato teocratico dell'Iran" (Alle søstre: I den teokratiske stat Iran) blev skrevet med ønsket om at give stemme til de iranske kvinders protester, som blev fremkaldt af moralpolitiets drab på Mahsa Amini. Hendes forbrydelse var, at hun ikke bar hijab i overensstemmelse med de moralske normer. Denne bog har til formål at henlede folks opmærksomhed på kvinders vilkår i lande som Iran og vække den katolske samvittighed til, at det haster med at efterleve evangeliet og blive en stemme for dem, der har fået frataget deres stemmer på grund af arrogancen hos denne del af verdens magtfulde elite.

At slå kvinder i dag betyder at nægte et land, et folk og et samfund en fremtid og uddannelse.

Personligt ramte nyheden om Mashas død mig som et slag i ansigtet, men endnu dybere blev jeg såret over den ligestyldighed, som det internationale samfund udviser over for det, der sker i Iran.

Jeg har besluttet at

tage disse kvinders og disse menneskers parti, fordi jeg tror, at dette også er at forkynde evangeliet: at give stemme til dem, som verden har frataget deres stemmer! At befri de undertrykte!

I mine øjne har de iranske kvinder en profetisk kraft,

som dem, der ikke resignerer over for et nedarvet system, men har modet til at kræve ændringer i systemet for at skabe en fremtid for de, der kommer efter dem. Vi kan også blive berørt af denne profetiske vind!

OPFORDRING TIL KONGREGATIONEN: “ET TRÆ - ET LIV”

Sr. Jona Chinnappan CSJ

Frankrig/Belgien

Kongregationens JPIC-kommission har rettet en vigtig appel til alle Søstre gennem kampagnen “Et træ - et liv” for at fremme bevidstheden om kvinders situation i den teokratiske republik Iran.

Kongregationen har bedt alle JPIC-kontaktpersoner om at spille en nøglerolle i at forklare denne kampagne for vores kommuniteter,

institutioner, medvandrere, venner og menigheder. Desuden vil hver Søster, der er ansvarlig for JPIC i sin Provins, Region eller Mission, følge kampagnen og indsamle feedback fra alle dem, der ønsker at deltage i dette initiativ til at plante træer til minde om ofrene i Iran.

Som svar på denne opfordring har Frankrig/Belgien-provinsen og

Biollay sogn organiseret plantningen af 4 træer i haven i Bellecombette.

Søndag den 11. juni 2023 arrangerede Biollay sogn, som vi er en del af, en menighedsudflugt sammen med Sankt Joseph Søstre med temaet “Et træ - et liv”. Et hundrede og halvtreds mennesker samledes til en friluftsmesse for at fejre Corpus Christi-festen. Vi

var heldige at have godt vejr. Vores eukaristiske fejring begyndte med en meditation over naturen, hvor vi blev opmærksomme på vores fem sanser og rørte ved Moder Jord med vores fødder og hænder. Det var fantastisk at se alle samlet omkring et træ. Derefter gik vi ind i teltet i en procession med tændte stearinlys. Træerne blev båret ud af menigheden og plantet om eftermiddagen.

Før plantningen besøgte gruppen vores historiske huse og mindestue. Dette blev efterfulgt af plantningen af 4 træer. Vi følte, at det var det perfekte øjeblik til at gøre de 70 tilstedeværende sognebørn opmærksomme på "Et træ - et liv". Derfor forberedte en gruppe Søstre en sketch med titlen "Moder Jord". Gennem denne sketch blev vi sammen med menigheden inviteret til at rette vores opmærksomhed på situationen i Iran, til at støtte det iranske folk og vise vores solidaritet med ofrenes familier. Vi ønsker at

kaste lys over og ære hver enkelt person, der forsøgte at genoprette menneskelig værdighed, men som blev dræbt under protesterne og/eller uretfærdigt behandlet.

Efter denne kollektive forpligtelse delte vi og menigheden os op i 4 grupper for at plante 4 træer som symboler på livet. Vi plantede

et japansk mispel-træ, et ferskentræ og to blommetræer. Denne plantning inviterede os til at fejre det ved at danse omkring disse fire træer. Denne dans bevirkede, at vi alle bemærkede, at træer har rødder, men det har vi ikke. På den anden side har vi brødre og søstre, som vi kan stole på, når det gælder vores vækst.

REDAKTØR

Sr. Barbara Bozak
Sr. Eliana Aparecida dos Santos

GRAFISK DESIGN

Sr. Laveena D'Souza

OVERSÆTTELSE

Anette Jensen
Sr. Cristina Gavazzi
Sr. Margherita Corsino
Sr. Maria Elisabete Reis
Sr. Marie-Pierre Ruche
Sr. Preeti Hulas
Sr. Ivani Maria Gandini

DISTRIBUTION

Monica Bianchini
www.csjchambery.org

E - MAIL

icc@csjchambery.org